Проект!

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС

(обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32 и 101 от 2010 г., бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 19, 20, 25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 42, 60, 74 и 79 от 2015 г., бр. 32, 39, 62, 81 и 95 от 2016 г., бр. 13, 63 и 101 от 2017 г., бр. 7 и 44 от 2018 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 87 от 2018 г.; изм., бр. 96 от 2018 г., бр. 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 98, 103 и 110 от 2020 г., бр. 9, 16 и 20 от 2021 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 41 от 2021 г.; изм., бр. 80 от 2021 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 85 от 2021 г.; изм., бр. 32 и 62 от 2022 г., бр. 48, 69, 84 и 86 от 2023 г., бр. 18, 36 и 39 от 2024 г., бр. 61, 65 и 97 от 2025 г. и бр. 16, 32, 51 и 59 от 2026 г.)

§ 1. В чл. 159а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думата „умишлени“ се заличава.

2. Създава се ал. 7:

„(7) Алинеи 1 – 6 не се прилагат в случаите, когато данните по ал. 1, т. 1, 3 и 5 се изискват само с цел установяването на самоличността на потребителя и не са свързани с осъществяването на повиквания или предаването на съобщения, като тази цел задължително се посочва в искането.“

§ 2. Създават се чл. 159б – чл. 159д:

„Предоставяне на данни за регистрация на домейн и данни за абоната от доставчик в друга държава

Чл. 159б. (1) Органите на досъдебното производство или съдът могат да поискат от доставчик на услуги на информационното общество, който се намира на територията на друга държава, да им предостави данни за регистрация на домейн, ако това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна.

(2) Наблюдаващият прокурор в досъдебното производство и съдът в съдебното производство могат да поискат от предприятие по смисъла на чл. 159а, ал. 1 или доставчик на услуги на информационното общество, които се намират на територията на друга държава, да им предоставят данни за абоната на компютърно-информационна услуга, ако това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна.

Искане към друга държава за предоставяне на данни за абоната или за трафика

Чл. 159в. (1) Когато това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна, съдът в съдебното производство или наблюдаващият прокурор в досъдебното производство изпраща искане за предоставяне на данни за абоната на компютърно-информационна услуга до компетентния орган на другата държава.

(2) За данни за трафика искането се изпраща от съда в съдебното производство или от наблюдаващия прокурор в досъдебното производство въз основа на мотивирано разпореждане на съдия от съответния първоинстанционен съд, издадено по реда на чл. 159а, ал. 2 – 5.

Предоставяне на данни за абоната или за трафика на друга държава по нейно искане

Чл. 159г. (1) Данни за абоната на компютърно-информационна услуга се предоставят на компетентен орган на друга държава по негово искане, ако това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна.

(2) Предоставянето на данни за трафика се осъществява въз основа на мотивирано разпореждане на председателя на окръжния съд по седалището на предприятието по чл. 159а, ал. 1 или на доставчика на услуги на информационното общество или от оправомощен от него съдия, издадено по реда на чл. 159а, ал. 2 – 5, по искане на съответната окръжна прокуратура.

(3) Когато искането се отнася до дейността на предприятия и доставчици по ал. 2, чиито седалища се намират в районите на повече от един окръжен съд, мотивираното разпореждане се издава от председателя на Софийския градски съд или от оправомощен от него съдия по искане на Софийската градска прокуратура.

Уведомяване на засегнатото лице

Чл. 159д. (1) Съдът в съдебното производство и наблюдаващият прокурор в досъдебното производство уведомяват лицето, за което са изискани данни по реда на чл. 159а, за осъществения достъп, когато това няма да затрудни провеждането на наказателното производство.

(2) Когато лицето, за което са изискани данните, пребивава на територията на Република България, ал. 1 се прилага и:

1. в случаите по чл. 159в, ал. 2;

2. когато бъде издадена европейска заповед за предоставяне по смисъла на член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2023/1543 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2023 година относно европейските заповеди за предоставяне и европейските заповеди за запазване на електронни доказателства в рамките на наказателните

производства и за изпълнението на наказания лишаване от свобода вследствие на наказателни производства (ОВ, L 191/118 от 28 юли 2023 г.).“

§ 3. В чл. 165 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „кореспонденция“ се добавя „включително осъществявана чрез електронни съобщения“.

2. В ал. 3 думите „чл. 114а – 114и, чл. 114л – 114п и чл. 354а от Наказателния кодекс“ се заменят с „ал. 1“, а думата „недоставена“ се заличава.

3. Алинея 6 се отменя.

Допълнителна разпоредба

§ 4. Този закон въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2023/1544 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2023 година за установяване на хармонизирани правила относно определянето на определени форми на установяване и определянето на представители за целите на събирането на електронни доказателства по наказателни производства (ОВ, L 191/181 от 28 юли 2023 г.).

Преходни и заключителни разпоредби

§ 5. В едномесечен срок от влизането в сила на този закон предприятията по чл. 262а, ал. 1 от Закона за електронните съобщения и доставчиците по чл. 4б, ал. 1 от Закона за електронната търговия предоставят на Комисията за регулиране на съобщенията, съответно на Комисията за защита на потребителите, информацията относно данните по чл. 262а, ал. 4 от Закона за електронните съобщения, съответно чл. 4б, ал. 4 от Закона за електронната търговия.

§ 6. Инфраструктурата по § 8, т. 1 се изгражда в срок до шест месеца от влизане в сила на този закон.

§ 7. В Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 53 от 2014 г.; изм., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 56 и 61 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 103 от 2016 г., бр. 13 от 2017 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 26 от 2017 г.; изм., бр. 58, 97 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 10 от 2018 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 48 от 2018 г.; изм., бр. 55 и 77 от 2018 г., бр. 7, 17, 34 и 58 от 2019 г., бр. 60 и 85 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г., бр. 22, 56 и 62 от 2022 г., бр. 48, 67 и 84 от 2023 г., бр. 18, 19, 33 и 70 от 2024 г., бр. 52 и 100 от 2025 г. и бр. 16, 17, 51, 55 и 66 от 2026 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 39 се създава ал. 12:

„(12) Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“:

1. е звено за контакт 24/7 по чл. 35 от Конвенцията за престъпления в кибернетичното пространство и орган по чл. 8, параграф 10, букви „а” и „б“ от Втория

допълнителен протокол към Конвенцията за престъпления в кибернетичното пространство за засилено сътрудничество и разкриване на електронни доказателства.

2. съдейства на оперативно-издирвателните органи на МВР при осъществяване на дейностите по чл. 123а.“

2. В част втора, глава пета се създава раздел IIIа с чл. 123а:

„Раздел IIIа
Обмен на данни

Чл. 123а. (1) За предотвратяване, разкриване и разследване на престъпления и издирване на лица оперативно-издирвателните органи на МВР могат да поискат от доставчик на услуги на информационното общество или от предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, които се намират на територията на друга държава, да предоставят данни за регистрация на домейн и данни за абоната, ако това е предвидено в ратифициран, обнародван и влязъл в сила международен договор, по който Република България е страна.

(2) За данни за трафика искането се изпраща до компетентния орган на другата държава след писмено разрешение от председателя на съответния районен съд или от оправомощен от него съдия.

(3) Алинея 2 се прилага и за данни за абоната, ако другата държава изисква искането за тях да бъде издадено под надзора на съдебен орган.

(4) Исканията по ал. 1 - 3 се изпращат до другата държава чрез звеното за контакт по чл. 39, ал. 12, т. 1.

(5) За целите на международното сътрудничество, ако това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна, в спешни случаи звеното за контакт по чл. 39, ал. 12, т. 1 може да поиска от доставчик на услуги на информационното общество или от предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, данни, за чието предоставяне не е установен специален ред.“

§ 8. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г., бр. 7, 21, 28, 77 и 94 от 2018 г., бр. 17, 47, 74, 94 и 100 от 2019 г., бр. 28, 51, 62 и 69 от 2020 г.; Решение № 15 на Конституционния съд от 2020 г. – бр. 101 от 2020 г.; изм., бр. 105 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г., бр. 15 и 32 от 2022 г., бр. 58 и 84 от 2023 г., бр. 41, 70 и 79 от 2024 г. и бр. 35, 61, 95, 99 и 100 от 2025 г., бр. 16, 17, 51, 55, Решение № 8 на Конституционния съд от 2026 г., изм. бр. 66 от 2026 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 30, ал. 1 се създава т. 35:

„35. изгражда и поддържа инфраструктура за целите на осигуряване на прилагането на член 19 от Регламент (ЕС) 2023/1543 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2023 година относно европейските заповеди за предоставяне и европейските заповеди за запазване на електронни доказателства в рамките на наказателните производства и за изпълнението на наказания лишаване от свобода вследствие на наказателни производства (ОВ, L 191/118 от 28 юли 2023 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2023/1543“.“

2. В чл. 251з се създават ал. 4 и 5:

„(4) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят директно на компетентен орган на друга държава данни за абоната по негово искане, когато това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна.

(5) При наличие на съмнение относно законосъобразността и автентичността на полученото искане по ал. 4 предприятията се консултират с Върховната касационна прокуратура.”

3. В глава петнадесета се създава чл. 262а:

„(1) Предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, които са задължени по смисъла на член 2 от Директива (ЕС) 2023/1544 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2023 година за установяване на хармонизирани правила относно определянето на определени форми на установяване и определянето на представители за целите на събирането на електронни доказателства по наказателни производства (ОВ, L 191/181 от 28 юли 2023 г.), наричана по-нататък „Директива (ЕС) 2023/1544“, и които:

1. имат седалище и адрес на управление на територията на Република България, определят поне един адресат за получаването и изпълнението на решения и заповеди по член параграф 2 от Директива (ЕС) 2023/1544.

2. нямат седалище и адрес на управление на територията на Република България, но предлагат услуги в страната, могат да определят адресат за получаването и изпълнението на решения и заповеди по член 1, параграф 2 от Директива (ЕС) 2023/1544.

(2) Предприятията по ал. 1 предоставят на определения от тях адресат всички необходими средства за целите на изпълнението на решенията и заповедите.

(3) Адресатът трябва да има адрес на територията на държава членка, в която предприятието по ал. 1 предлага своите услуги.

(4) В шестмесечен срок от датата на уведомлението по чл. 66, ал. 1 предприятието по ал. 1 предоставя на комисията информация за определения адресат, като посочва данни за връзка, вкл. актуален адрес, електронен адрес и езиците, които могат да се ползват в кореспонденцията с него. В случай че предприятието определи повече от един адресат, се посочват държавите членки, за които този адресат отговаря, в зависимост от

това коя държава членка издава решението или заповедта по член 1, параграф 2 от Директива (ЕС) 2023/1544.

(5) При промяна на данните по ал. 4 предприятието по ал. 1 уведомява комисията в срок до 24 часа.

(6) Алинеи 1 - 5 не се прилагат, когато предприятието по ал. 1 предоставя услуги единствено на територията на Република България.

(7) В седемдневен срок от получаването на информацията по ал. 4 или 5, Комисията за регулиране на съобщенията я изпраща на Министерството на правосъдието с цел публикуването ѝ на портала на Европейската съдебна мрежа по наказателноправни въпроси.

(8) Комисията за регулиране на съобщенията свързва адресатите, определени по реда на ал. 1, с децентрализираната информационна система по чл. 19 от Регламент (ЕС) 2023/1543 посредством инфраструктурата по чл. 30, ал. 1, т. 35.“

4. В чл. 311 се създава нова ал. 5:

„(5) Контролът по членове 10 и 11 от Регламент (ЕС) 2023/1543, както и по чл. 262а, ал. 1 - 5 се осъществява от комисията.“

5. В чл. 312, ал. 1 думите „върху електронните съобщения“ се заменят с „по чл. 311“.

6. Създават се чл. 327а и 327б:

„Чл. 327а. (1) При нарушение на членове 10 или 11 от Регламент (ЕС) 2023/1543 на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, или на определения от него по реда на чл. 262а адресат, се налага имуществена санкция или глоба в размера по член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2023/1543.

(2) Предприятието и адресатът, ако е друго лице, отговарят солидарно в случай на налагане на имуществена санкция или глоба по ал. 1. Солидарната отговорност не се прилага, когато деянието, извършено от предприятието или адресата, съставлява престъпление.

Чл. 327б. За нарушения по чл. 262а, ал. 1 - 5 на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 6000 евро.”

7. В чл. 337 се създава ал. 3:

„(3) Комисията образува производство по установяване на нарушение на членове 10 и 11 от Регламент (ЕС) 2023/1543 след сезиране и получаване от окръжната прокуратура по седалището на предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, на необходимата информация, относима към извършеното нарушение.“

8. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 7а:

„7а. „Данни за абоната“ по смисъла на чл. 251з, ал. 4 са всички налични в предприятието сведения за потребител на електронна съобщителна услуга, различни от данните по чл. 251и и данните за съдържанието на съобщенията, които позволяват да се установи видът на ползваната услуга и техническите мерки, взети спрямо нея; времетраенето на услугата; самоличността на потребителя, неговият адрес, телефонен номер или друг номер за връзка и данните за фактуриране и разплащане. Технически мерки са всички технически решения, мрежови елементи и оборудване, които позволяват на абоната да използва дадена електронна съобщителна услуга, включително прилежащите услуги към нея.“

§ 9. В Закона за електронната търговия (обн., ДВ, бр. 51 от 2006 г.; изм., бр. 105 от 2006 г., бр. 41 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г., бр. 77 и 105 от 2011 г., бр. 57 от 2015 г., бр. 94 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г., бр. 96 от 2020 г., бр. 15 и 53 от 2022 г., бр. 99 от 2025 г. и бр. 13 и 55 от 2026 г.) се правят следните допълнения:

1. Създават се чл. 4б и 4в:

„Определяне на адресат за целите на събирането на електронни доказателства по наказателни производства

Чл. 4б. (1) Доставчици на услуги на информационното общество, които са задължени по смисъла на член 2 от Директива (ЕС) 2023/1544 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2023 година за установяване на хармонизирани правила относно определянето на определени форми на установяване и определянето на представители за целите на събирането на електронни доказателства по наказателни производства (ОВ, L 191/181 от 28 юли 2023 г.), наричана по-нататък „Директива (ЕС) 2023/1544“, и които:

1. имат седалище и адрес на управление на територията на Република България, определят поне един адресат за получаването и изпълнението на решения и заповеди по член 1, параграф 2 от Директива (ЕС) 2023/1544.

2. нямат седалище и адрес на управление на територията на Република България, но предлагат услуги в страната, могат да определят адресат за получаването и изпълнението на решения и заповеди по член 1, параграф 2 от Директива (ЕС) 2023/1544.

(2) Доставчиците по ал. 1 предоставят на определения от тях адресат всички необходими средства за целите на изпълнението на решенията и заповедите.

(3) Адресатът трябва да има адрес на територията на държава членка, в която доставчикът по ал. 1 предлага своите услуги.

(4) В шестмесечен срок от започването на предоставянето на услуги на територията на Република България доставчикът по ал. 1 предоставя на Комисията за защита на потребителите информация за определения адресат, като посочва данни за връзка, вкл. актуален адрес, електронен адрес и езиците, които могат да се ползват в кореспонденцията с него. В случай че доставчикът определи повече от един адресат, се посочват държавите членки, за които този адресат отговаря в зависимост от това коя

държава членка издава решението или заповедта по член 1, параграф 2 от Директива (ЕС) 2023/1544.

(5) При промяна на данните по ал. 4 доставчикът по ал. 1 уведомява комисията в срок до 24 часа.

(6) Алинеи 1 - 5 не се прилагат, когато доставчикът по ал. 1 предоставя услуги единствено на територията на Република България.

(7) В седемдневен срок от получаването на информацията по ал. 4 или 5, Комисията за защита на потребителите я изпраща на:

1. Министерството на правосъдието с цел публикуването ѝ на портала на Европейската съдебна мрежа по наказателноправни въпроси;

2. Комисията за регулиране на съобщенията, която свързва адресатите, определени по реда на ал. 1, с децентрализираната информационна система по член 19 от Регламент (ЕС) 2023/1543 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2023 година относно европейските заповеди за предоставяне и европейските заповеди за запазване на електронни доказателства в рамките на наказателните производства и за изпълнението на наказания лишаване от свобода вследствие на наказателни производства (ОВ, L 191/118 от 28 юли 2023 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2023/1543”, посредством инфраструктурата по чл. 30, ал. 1, т. 35 от Закона за електронните съобщения.

Международно сътрудничество

Чл. 4в. (1) Доставчиците на услуги на информационното общество предоставят директно на компетентен орган на друга държава данни за регистрация на домейн и данни за абоната по негово искане, когато това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна.

(2) При наличие на съмнение относно законосъобразността и автентичността на полученото искане по ал. 1 доставчиците се консултират с Върховната касационна прокуратура.”

2. Създават се чл. 24б и 24 в:

„Чл. 24б. (1) При нарушение на членове 10 или 11 от Регламент (ЕС) 2023/1543 на доставчик на услуги или на определения от него по реда на чл. 4б адресат се налага имуществена санкция или глоба в размера по чл. 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2023/1543.

(2) Доставчикът и адресатът, ако е друго лице, отговарят солидарно в случай на налагане на имуществена санкция или глоба по ал. 1. Солидарната отговорност не се прилага, когато деянието, извършено от доставчика или адресата, съставлява престъпление.

Чл. 24в. Доставчик на услуги, който извърши нарушение по чл. 4б, ал. 1 - 5, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1000 до 6000 евро.“

3. В § 1 от допълнителните разпоредби се създават т. 11 и 12:

„11. „Данни за регистрация на домейн“ са името, адресът, електронната поща и телефонният номер на титуляря на домейн услугата, както и други данни, които позволяват установяването на неговата самоличност.

12. „Данни за абоната“ са всички налични в доставчика сведения за потребител на услуга на информационното общество, които позволяват да се установи видът на ползваната услуга и техническите мерки, взети спрямо нея; времетраенето на услугата; самоличността на потребителя, неговият адрес, телефонен номер или друг номер за връзка и данните за фактуриране и разплащане. Технически мерки са всички технически решения, мрежови елементи и оборудване, които позволяват на абоната да използва услуга на информационното общество, включително прилежащите услуги към нея.“

§ 10. В Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (обн., ДВ, бр. 60 от 1988 г.; изм., бр. 59 от 1993 г., бр. 12 от 1996 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 и 33 от 2006 г., бр. 43 от 2008 г., бр. 17 от 2009 г., бр. 38 и 98 от 2012 г., бр. 7 от 2018 г., бр. 94 от 2019 г., бр. 48 и 84 от 2023 г., бр. 36 от 2024 г., бр. 63 от 2025 г. и бр. 16, 51 и 59 от 2026 г.) в чл. 2, ал. 1 се създава т. 11:

„11. незаконосъобразен достъп до данни за трафика.“

§ 11. В Закона за Европейската заповед за разследване (обн., ДВ, бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 32 от 2022 г. и бр. 36 от 2024 г.) в глава четвърта се създава чл. 33а:

„Изпълнение на Европейска заповед за разследване за събиране на данни

Чл. 33а. (1) Европейска заповед за разследване може да бъде издадена с цел искане към Република България за събиране на данни за абоната на компютърно-информационна услуга или данни по чл. 159а, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс.

(2) Компетентният орган по изпълнението на Европейската заповед за разследване изпраща искането до съответния адресат, определен от предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, по реда на чл. 262а от Закона за електронните съобщения или от доставчика на услуги на информационното общество по реда на чл. 4б от Закона за електронната търговия.”

§ 12. В Закона за защита на личните данни (обн., ДВ, бр. 1 от 2002 г.; изм., бр. 70 и 93 от 2004 г., бр. 43 и 103 от 2005 г., бр. 30 и 91 от 2006 г., бр. 57 от 2007 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 94 и 97 от 2010 г., бр. 39, 81 и 105 от 2011 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 85 и 103 от 2017 г., бр. 7 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 93 от 2019 г.; изм., бр. 11 и 84 от 2023 г., бр. 70 от 2024 г. и бр. 16, 51 и 69 от 2026 г.) се създава чл. 85а:

„Чл. 85а. При нарушение на член 13, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2023/1543 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2023 година относно европейските заповеди за предоставяне и европейските заповеди за запазване на електронни доказателства в рамките на наказателните производства и за изпълнението на наказания

лишаване от свобода вследствие на наказателни производства (ОВ, L 191/118 от 28 юли 2023 г.), наричан по-нататък Регламент (ЕС) 2023/1543, на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, доставчик на услуги на информационното общество или определен от тях адресат по смисъла на чл. 262а от Закона за електронните съобщения, съответно по чл. 4б от Закона за електронната търговия, се налага глоба или имуществена санкция в размера по чл. 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2023/1543.“